

Odšla je Ana Petek (1919–2018)

Nedelja, 12. 8. 2018, str. 10

 ODŠLA JE

Ana Petek (1919–2018)

Št. Rupert pri Velikovcu – Ljudje, ki dočakajo visoko starost, so nekako naši stalni spremljevalci, ne moremo si misliti ali predstavljati, da bodo

kdaj odšli. A seveda se to zgodi – in slovo je kljub temu presenetljivo, nismo pripravljeni na to, da jih ni več med nami. To velja tudi za dr. Ano Petek, od katere smo se poslovili v petek, 4. avgusta 2018, na pokopališču v Št. Rupertu pri Velikovcu.

Dr. Ana Petek je bila hči znanega zdravnika in voditelja koroških Slovencev dr. Franca Petka; rodila se je 5. februarja 1919 v Celju, njen dom pa je bil v Velikovcu (in zadnja štiri leta v domu za ostarele v Sinči vasi). Študij biologije in kemije v Gradcu in na Dunaju je končala leta 1945 z izpitom za pouk na srednjih šolah, dosegla pa je tudi doktorsko čast z disertacijo o vodnih rakcih v dveh donavskih mrtvicah pri Dunaju. Jeseni leta 1945 je začela učiti na realki v Celovcu, leta 1957 pa je sledila povabilu dr. Joška Tischlerja in prevzela pouk biologije in kemije na novo ustanovljeni Zvezni realni gimnaziji za Slovence, na kateri je poučevala do upokojitve 1. marca leta 1979. Pet let prej je tedanji strokovni nadzornik dr. Valentin Inzko zapisal ob podelitvi naziva višja študijska svetnica: »Gospa profesorica dr. Anica Petek se je ves čas svojega poučevanja trudila vzbujati v učencih ljubezen do narave in preko tega oblikovati in plemeniti človeka. V to smer je pomagala izgrajevati od prvega dne obstoja Slovenske gimnazije njeno podobo.«

Pogrebne slovesnosti, ki jo je vodil župnik Valentin Gotthardt ob somaševanju Mirka Isopa, Marjana Schusterja in Jurija Bucha in pevsko oblikoval mešani pevski zbor Lipa pod vodstvom Dominika Hudla, se je udeležilo veliko število nekdanjih učenk in učencev, kolegic in kolegov dr. Ane Petek, družina Dreier, ki je skrbela zanjo, saj neposrednih sorodnikov ni imela več. Veselila pa se je vseh obiskov, saj ni nikoli izgubila od svoje gosposke bistroumnosti, kakor je bil zapisal Hanzi Tomažič ob lanskem srečanju z njo, le do današnjega sveta je kazala določeno distanco, deloma po sili razmer, saj ni mogla več brati, deloma pa tudi iz lastne odločitve. Tudi njeni profesorski nasledniki in naslednice so jo redno obiskovali in poročali drugim o obiskih pri njej, npr. v zborniku Naravoslovje 2016-17 Slovenske gimnazije. Dr. Ana Petek je bila zgled ženske izobraženke, ki je samostojno oblikovala svoje življenje in to do visoke starosti – njena samostojnost je slonela na tem, da je kot pedagoginja dejansko bila to, kar beseda pomeni: spremljevalka, voditeljica otrok in mladine na področju naravoslovja. Župnik Valentin Gotthardt je v pridigi povedal, da je dr. Ana Petek prejela od Boga mnogo darov, da pa je bila tudi pravi dar za vse, ki jih je učila in jim posredovala svoje znanje. V imenu prvega roda maturantk in maturantov leta 1963 se je zahvalil župnik Mirko Isop za šest let strokovnega poučevanja in veliko potrpežljivost; prav ti učiteljski vrline je uresničevala dr. Ana Petek vso svojo poklicno dobo.

Kot članica prve generacije profesorice in profesorjev Slovenske gimnazije bo dr. Ana Petek ostala vsem, ki jih je učila in s katerimi je sooblikovala začetno obdobje te izobraževalne ustanove, v hvaležnem spominu.

MIHA VRBINC